
Alles wat je wilde weten over samen inschrijven

Wie schrijft in, wie draait ervoor op

Miniboek, uit de serie Alles wat je wilde weten over

Martin van Leeuwen

Epikouros Consulting Company

Alles wat je wilde weten over samen inschrijven

Wie schrijft in, wie draait ervoor op

Miniboek, uit de serie Alles wat je wilde weten over. Drie hoofdstukken over samenwerken bij aanbestedingen, zoals verschenen in de nieuwsbrief Tussen de regels op 31 augustus, 7 en 14 september 2026.

Martin van Leeuwen

Epikouros Consulting Company, Nafplio

Versie 1.0, september 2026

Waarom een partner geen noodverband is

Twee bedrijven schreven samen in op een aanbesteding voor het participatiedeel van de inburgering, uitgeschreven door een gemeenschappelijke regeling en de zeven gemeenten die daaraan deelnemen. Zij traden op als combinatie en de opdracht werd hun voorlopig gegund. Daarna las de aanbestedende dienst zijn eigen leidraad nog een keer, en daarin bleek van elke deelnemer aan een combinatie een eigen referentie te worden verlangd, terwijl er bij de inschrijving maar één zat, van een van beide partijen. De gunningsbeslissing werd ingetrokken, de inschrijving ongeldig verklaard en de opdracht ging alsnog naar een andere inschrijver. De voorzieningenrechter in Rotterdam wees de vordering van de combinatie op 28 april 2026 af en oordeelde dat de eis niet disproportioneel was.¹

Samen inschrijven betekent dat je gezamenlijk als inschrijver optreedt. Of je ook gezamenlijk aan iedere afzonderlijke geschiktheidseis mag voldoen, is een tweede vraag, en die wordt beantwoord door de leidraad en niet door het woord combinatie.

Wat die uitspraak zo ongemakkelijk maakt, is niet de uitkomst maar de plaats waar de uitweg stond. In dezelfde paragraaf van de leidraad die de eis per deelnemer oplegde, stond volgens de rechter ook dat een inschrijver altijd een beroep kon doen op de draagkracht van derden om aan de geschiktheidseisen te voldoen, of hij nu alleen inschreef, in combinatie of als hoofdaannemer met onderaannemers, mits hij deel II C van het Uniform Europees Aanbestedingsdocument invulde en van elke partij op wie hij een beroep deed een eigen verklaring meestuurde. Draagkracht is daar het verzamelwoord, want bij een referentie-eis gaat het om de technische bekwaamheid en de beroepsbekwaamheid van die derde en niet om zijn financiële positie. Die route lieten de twee bedrijven ongebruikt, en zij kozen voor de vorm die het dichtst bij hun eigen gevoel lag, namelijk dat je samen sterker staat, zonder na te gaan wat die vorm in dit bestek van hen verlangde. Vele handen maken licht werk, al hangt het er nogal vanaf wiens naam er op de inschrijving komt te staan.

Er zijn drie manieren om een aanbesteding samen te doen, en de meeste bedrijven kiezen er een zonder te merken dat ze kozen. Je schrijft samen in, je leunt op de ervaring van een ander, of je laat het werk doen door een onderaannemer. Dit boekje gaat over het verschil tussen die drie, over de vier vragen waarmee je ze uit elkaar houdt, en over het moment waarop je die vragen had moeten stellen. Wie samen indient, bundelt niet alleen bekwaamheid maar ook risico.

Wie samen indient, bundelt niet alleen bekwaamheid maar ook risico.

De wet is ruimer dan de leidraad

De verleiding is groot om dit een leesfout te noemen, en op het niveau van het dossier is het dat ook. Een stap hoger is het iets anders, want de vorm was er eerder dan de vraag. Twee partijen die elkaar aanvullen besluiten samen in te schrijven, en pas daarna, meestal in de laatste weken voor de sluiting, blijkt wat die keuze betekent voor de eisen, het bewijs en de aansprakelijkheid. De rolverdeling is dan een *fait accompli*, gekozen door niemand in het bijzonder, en de aanbestedingsstukken bepalen achteraf of die keuze verdedigbaar was.

De wet zelf staat daarbij ruimer dan menig leidraad doet vermoeden, want een samenwerkingsverband van ondernemers mag zich inschrijven, en de aanbestedende dienst mag daarbij niet verlangen dat dat verband al een bepaalde rechtsvorm heeft.² Wat in dezelfde bepaling staat en zelden wordt geciteerd, is dat diezelfde dienst wel mag bepalen op welke wijze een samenwerkingsverband aan de eisen van draagkracht en bekwaamheid voldoet, mits die eisen op objectieve gronden berusten en proportioneel zijn. Daar zit de ruimte waarin deze aanbestedende diensten hun eis per deelnemer konden stellen. De Gids Proportionaliteit schrijft weliswaar voor dat aan een combinatie geen hogere eisen worden gesteld dan aan een enkelvoudige inschrijver, en de rechter neemt dat uitgangspunt over, maar hij voegt eraan toe dat daaruit niet volgt dat er nooit eisen aan de afzonderlijke deelnemers mogen worden gesteld.³

Dat onderscheid tussen mogen en kunnen loopt door de hele materie heen. Je mag je beroepen op de bekwaamheid van een ander, maar gaat de eis over beroepservaring of beroepskwalificaties, dan mag dat alleen als die ander de werkzaamheden waarvoor die bekwaamheid nodig is ook echt gaat verrichten.⁴ Je leunt dus niet op papier, je leunt op iemand die komt werken. En die derde wordt bovendien zelf getoetst, op de gestelde uitsluitingsgronden en op de geschiktheidseisen die de technische bekwaamheid en beroepsbekwaamheid betreffen, zodat een probleem bij je partner ongemerkt jouw probleem wordt.

Vier vragen, en de vormen vallen op hun plek

Wie de drie gangbare routes naast elkaar legt, samen inschrijven, zelf inschrijven met de draagkracht of ervaring van een ander, en zelf inschrijven en een ander laten uitvoeren, ziet ze pas uit elkaar lopen bij vier vragen. Wie dient de inschrijving in en wie tekent straks het contract? Wie draagt het risico als het misgaat, en wie moet het werk waarop de geschiktheid rust feitelijk uitvoeren? Kon je die vier vragen bij je laatste gezamenlijke inschrijving zonder aarzelen beantwoorden? Het zijn geen juridische vragen maar constructievragen, want ze bepalen welk onderdeel draagt, welk onderdeel leunt en welk onderdeel er alleen maar naast staat.

De antwoorden laten zien waar de routes verschillen, en ook waar ze in elkaar grijpen. Bij een combinatie zijn alle deelnemers inschrijver, alle deelnemers contractspartij en meestal hoofdelijk aansprakelijk, wat betekent dat de kleinste partner in theorie kan worden aangesproken voor het geheel. Bij een beroep op een derde blijf je zelf de enige inschrijver en de enige contractspartij, maar wie op de ervaring van die derde steunt, kan hem niet altijd buiten de uitvoering houden. En bij gewone onderaanneming verandert er aan de voorkant niets, want jij bent inschrijver, contractspartij en aansprakelijk, en je onderaannemer is alleen zichtbaar als de stukken daarom vragen. Of het nu om inburgering, installatiewerk of databaseer gaat, de vraag blijft dezelfde, namelijk of de eis geldt voor het verband of voor ieder afzonderlijk.

De vorm die je pas op het laatst kiest

Niets van dit alles betekent dat een samenwerking die laat tot stand komt juridisch ongeldig is, want dat is ze niet. Het betekent wel dat een samenwerking die in de laatste weken wordt bedacht, niet beproefd is en dat de rolverdeling dan wordt gekozen op basis van wie het eerst ja zei. Bij de indiening moet duidelijk zijn wie als deelnemer meedoet en op welke derde een beroep wordt gedaan, want elke deelnemer en elke derde levert een eigen verklaring in. Een partij daarna vervangen is geen personeelsswissel, en of het kan hangt af van de aanbestedingsstukken en van de regels over wijziging en vervanging.

De twee bedrijven uit de uitspraak hadden niet meer juridische ruimte nodig gehad. Ze hadden alleen eerder de vraag moeten stellen wie van hen wat aantoont, wie tekent en wie het werk doet, en die vraag stel je niet als de sluitingsdatum in zicht komt maar als je elkaar voor het eerst belt. Er zijn drie routes en er zijn vier vragen, en wie die vier vragen beantwoordt voordat hij een vorm kiest, kiest geen noodverband maar een constructie.

Drie manieren om samen capaciteit te leveren

Een installatiebedrijf van achttien man ziet een aanbesteding voorbijkomen die hem op het lijf geschreven is, namelijk het onderhoud en beheer van klimaat- en toegangsinstallaties op een reeks locaties, vier jaar met verlengingsopties. Het technische kernwerk kan hij, de referenties voor installatie en regulier onderhoud heeft hij, en de calculatie sluit. Toch komt hij er niet, want in de stukken staan twee eisen waaraan hij niet voldoet. Er wordt een referentie gevraagd voor het beheer van een gebouwbeheersysteem, en een storingsdienst die buiten kantooruren op alle locaties binnen de gestelde responstijd ter plaatse is.

Dit is een samengestelde casus, opgebouwd uit meerdere praktijkervaringen. De situatie is illustratief en beschrijft geen afzonderlijke onderneming.

Wie het rijtje uit het vorige hoofdstuk leest, kiest er intuïtief een route uit en gaat bellen. In de praktijk begint de keuze een stap eerder, want niet elke route kan elk tekort repareren.

Twee tekorten die op elkaar lijken

Op het eerste gezicht heeft het installatiebedrijf één probleem, namelijk dat het niet zelfstandig kan inschrijven. Bij nadere beschouwing zijn het er twee, en ze zijn van een verschillende soort.

De ontbrekende referentie is een geschiktheidsgat, want de opdrachtgever gebruikt die eis om vóór gunning te bepalen wie geschikt is om mee te dingen. De ontbrekende storingsdekking is een uitvoeringsgat, want daar vraagt de opdrachtgever geen bewijs vooraf maar een prestatie straks, en hoe je die organiseert is in beginsel jouw zaak.

Dat onderscheid bepaalt welke routes juridisch openstaan, en het is de reden dat de drie routes geen menukaart vormen waaruit je vrij kiest. Je kiest niet eerst een samenwerkingsvorm en zoekt daar vervolgens een partner bij. Je stelt eerst vast wat je tekortkomt, en de vorm volgt uit het antwoord.

Je stelt eerst vast wat je tekortkomt, en de vorm volgt uit het antwoord.

Dezelfde opdracht, drie keer ingericht

Stel dat het installatiebedrijf een softwarepartij van negen man kent die de ontbrekende referentie wel heeft. Voor die partij is meedoen aantrekkelijk, want het levert vier jaar beheerwerk op en toegang tot vergelijkbare publieke opdrachten, zonder dat zij zelf

hoofdaannemer hoeft te worden. Meetekenen voor een onderhoudscontract van vier jaar wil zij liever niet.

In de eerste inrichting schrijven beide bedrijven in als combinatie. Ze zijn dan allebei inschrijver en allebei contractspartij, en als de stukken hoofdelijke aansprakelijkheid verlangen, draagt de partij van negen man mee voor een onderhoudsprestatie waarop zij geen invloed heeft. Daar komt bij dat de aanbestedende dienst mag bepalen op welke wijze een samenwerkingsverband aan de eisen voldoet, mits objectief en proportioneel.⁵ Staat er dus dat de geschiktheidseisen voor elke deelnemer afzonderlijk gelden, dan moet ook de softwarepartij ineens onderhoudsreferenties overleggen, en dat is precies de val uit het eerste hoofdstuk, nu van de andere kant bekeken.

In de tweede inrichting blijft het installatiebedrijf de enige inschrijver en doet het voor de referentie-eis een beroep op de bekwaamheid van de softwarepartij. Die partij wordt dan zelf getoetst op de gestelde uitsluitingsgronden en op de bekwaamheidseisen die zij inbrengt.⁶ En er hangt een verplichting aan: wie voor een bepaalde beroepservaring of beroepskwalificatie op een ander steunt, moet die ander ook het werk laten verrichten waarvoor die bekwaamheid nodig is.⁷ Niet de hele opdracht dus, maar wel het beheer van het gebouwbeheersysteem. Valt die partij weg, dan kan het installatiebedrijf niet zonder meer alleen verder, want daarmee verdwijnt ook de bekwaamheid waarop het zich heeft beroepen.

In de derde inrichting verandert er aan de voorkant niets, want het installatiebedrijf is inschrijver, contractspartij en aansprakelijk, en het huurt de storingsdekking in bij een collega-installateur in de andere regio. Voor het uitvoeringsgat werkt dat, en het is ook de meest gebruikte oplossing in de markt. Voor het geschiktheidsgat werkt het niet, en dat ligt niet aan het etiket onderaannemer. Het ligt eraan dat je pas geschikt wordt door je op een ander te beroepen, en zodra je dat doet, ben je in de tweede inrichting beland met alle verplichtingen die daarbij horen.

Waar twee inrichtingen één beslissing worden

Daarmee grijpen de tweede en de derde route in elkaar. Juridisch blijven ze gescheiden, want de een gaat over geschiktheid en de ander over uitvoering, en ze worden in verschillende delen van het aanbestedingsdocument gemeld. Commercieel is het één gesprek, want de softwarepartij die haar referentie leent, komt in dezelfde beweging het beheer doen. Wie denkt alleen een referentie te lenen, legt bij inschrijving tegelijk een uitvoerder vast. Prijs, vervangbaarheid, zeggenschap en de vraag of je vier jaar met elkaar door één deur kunt worden daarmee voorwaarden voor het jawoord van vandaag, in plaats van onderwerpen voor later.

Wie denkt alleen een referentie te lenen, legt bij inschrijving tegelijk een uitvoerder vast.

Er is nog een variant die als vierde route wordt aangezien en dat niet is, namelijk de ontbrekende capaciteit inhuren als eigen inzet. Dat kan uitstekend werken voor het uitvoeringsgat, maar ingehuurde inzet is niet vanzelf eigen bekwaamheid, en of die meetelt hangt af van wat je zelf kunt aantonen en van wat de stukken vragen.

Wat het bestek intussen met je doet

Terwijl je dit uitzoekt, staan er in de stukken bepalingen die de onderhandeling sturen zonder dat iemand ze zo leest. Sommige bestekken verbieden dat één onderneming in meerdere inschrijvingen voorkomt, en dat maakt het jawoord van die softwarepartij exclusief en dus schaars: zegt zij ja tegen jou, dan zegt zij nee tegen je concurrent, en omgekeerd. Andere bestekken behouden bepaalde kritieke taken voor aan de inschrijver zelf of aan een deelnemer van het samenwerkingsverband, en dat kan een route in één zin dichtzetten.⁸

Het installatiebedrijf uit deze casus heeft dus twee gaten met elk een eigen oplossingsruimte, en pas binnen die ruimte valt er iets te kiezen. Voor het uitvoeringsgat mag het in beginsel kiezen, voor het geschiktheidsgat niet. De juiste vorm volgt uit wat je tekortkomt en niet uit wie je toevallig kent, en dat is een vraag die je kunt beantwoorden voordat je iemand belt.

Kunnen, mogen en willen jullie dit samen?

Twee ondernemers aan de telefoon, en het gaat ongeveer zo. Er ligt een mooie aanbesteding, alleen ontbreekt er bij de een iets wat de ander wel heeft, en of ze het niet samen zullen doen. Dat lijkt hem wel, zegt de ander, en ze spreken af dat ze het nog even goed gaan uitwerken, hangen op, en beginnen allebei aan iets waarvan ze denken dat ze het samen hebben afgesproken.

Tot hier ging het over wat er in de stukken staat. Dit hoofdstuk gaat over het gesprek zelf, want daar wordt de beslissing genomen die de stukken later alleen nog bevestigen.

De vraag vóór de partnervraag

Voordat je iemand belt, is er een goedkopere zet, en die werkt zolang er nog een ronde open is waarin je iets kunt vragen. Staat de eis waarop je vastloopt in een marktverkenning, of kun je nog vragen indienen voor de nota van inlichtingen, dan is de eerste vraag niet met wie je meedoet maar hoe hard die eis werkelijk is. Een certificaat kan een knock-out zijn bij indiening, een voorwaarde voor contractstart, of een verlangde status waarbij een lopend traject volstaat, en dat scheelt het verschil tussen wel of geen partner nodig hebben.

Die vraag stel je vakinhoudelijk en niet persoonlijk, want wie de opdrachtgever vraagt wat hij ervan vindt als het samen met partij X gebeurt, maakt eerder dan nodig zichtbaar op welke eis hij vermoedelijk vastloopt, terwijl wie vraagt welk bewijs van compliance wordt geaccepteerd, een vraag stelt die een gecertificeerde partij net zo goed had kunnen stellen. Zolang er nog een vragenronde openstaat, kan zo'n verduidelijking voorkomen dat je een partner zoekt voor een probleem dat bij nader inzien niet bestaat. Pas wanneer de eis en het aanvaardbare bewijs vaststaan, begint de beslisvolgorde bij de partner.

Kunnen jullie het ieder afzonderlijk

De tweede vraag is de vervelendste, en hij hoort vóór alle enthousiasme te komen. Kunnen jullie deze opdracht ieder afzonderlijk aan? Is het antwoord ja, dan zijn jullie voor deze aanbesteding vermoedelijk concurrenten, en dan verdient een gezamenlijke inschrijving extra aandacht, want samenwerking tussen concurrenten kan de mededinging beperken. Is dat het geval en geldt er geen uitzondering, dan kan de afspraak verboden en nietig zijn.⁹

De toets die je zelf kunt doen is eenvoudig genoeg. Vult de ander een gat dat jij werkelijk hebt, in capaciteit, in bekwaamheid of in geografische dekking? Dan is de samenwerking gericht op het mogelijk maken van een inschrijving die er anders niet was. Zit het gat er niet, en gaat het vooral om een prettiger prijs of om minder gedoe met elkaar, dan is er iets anders aan de hand. Wees daarbij ook voorzichtig met wat je uitwisselt in de verkennende fase, want

kostprijzen van partijen die nog geen vastgelegde combinatie vormen zijn precies de informatie die je beter niet op één tafel legt.

Wat je vastlegt voordat je ja zegt

Als de eerste twee vragen goed uitpakken, komt het gesprek dat in de praktijk zelden wordt gevoerd. Wie is penvoerder, en dus wie schrijft de inschrijving en wie levert alleen bouwstenen aan. Wie draagt welke kosten van de inschrijving, en wat gebeurt er met die kosten als jullie verliezen. Hoe verdelen jullie het werk en de marge als jullie winnen, en wat gebeurt er als het volume tegenvalt. En wie mag namens het geheel praten met de opdrachtgever tijdens de looptijd.

Één afspraak wordt bijna altijd vergeten en is voor de kleinste partij de belangrijkste. Wie zich voor een eis over relevante beroepservaring of onderwijs- en beroepskwalificaties beroept op de bekwaamheid van een ander, moet die ander de werken of diensten laten verrichten waarvoor die bekwaamheid nodig is.¹⁰ Omgekeerd is niet vanzelf geregeld dat wie onder andermans vlag uitvoert, zijn eigen aandeel later bruikbaar kan aantonen. Leg daarom vóór de start vast welke werkzaamheden en prestaties iedere partij naderhand zelfstandig mag laten bevestigen. Anders doet de specialist het werk en gaat de hoofdaannemer met de formele referentie naar buiten, en dan bouw je vier jaar lang ervaring op waarmee je jezelf niet geschikt kunt verklaren.

De partner die je kwijt kunt raken

Er zit nog een scenario in de wet dat vrijwel niemand op zijn netvlies heeft. Voldoet de partij op wier bekwaamheid je je beroept niet aan de relevante geschiktheidseis, of geldt voor die partij een verplichte uitsluitingsgrond, dan moet de aanbestedende dienst ervoor zorgen dat je haar vervangt. Bij bepaalde facultatieve uitsluitingsgronden kan de dienst die vervanging verlangen.¹¹ Je kunt dus tijdens de procedure gedwongen worden verder te gaan zonder de partner waarop je geschiktheid rust.

Dat maakt de screening van je partner een serieuze stap, want voordat je haar naam in je inschrijving zet, wil je weten of zij haar belastingen betaalt en of zij de gevraagde certificering met de juiste scope heeft. Vraag daarvoor om de bewijsstukken zelf en spreek af dat zij het meldt zodra daarin iets verandert. Haar probleem wordt jouw probleem, en dat is geen wantrouwen maar dezelfde controle die de opdrachtgever straks bij jou uitvoert.

Haar probleem wordt jouw probleem, en dat is geen wantrouwen maar dezelfde controle die de opdrachtgever straks bij jou uitvoert.

Je vraagt geen gunst

Dan het laatste, en dat is een houding en geen regel. Wie voor het eerst met een partner naar een aanbesteding kijkt, voelt zich al snel de kleine partij die ergens mag aanschuiven. Dat beeld klopt niet met wat er aan de andere kant van de tafel gebeurt. Uit cijfers van TenderNed uit december 2023 blijkt dat bij aanbestedingen waarop zowel het mkb als het grootbedrijf inschrijft, het mkb in 47 procent van de gevallen wint, het grootbedrijf in 34 procent, en dat de resterende 19 procent naar een combinatie van mkb en grootbedrijf gaat.¹² Binnen die groep aanbestedingen is samen inschrijven dus aantoonbaar geen uitzonderingsroute.

Wat je meebrengt als je samen indient, is capaciteit die er in die aanbesteding anders niet was geweest. Dat is een positie en geen verzoek, en het is ook de reden om de vier vragen uit het eerste hoofdstuk aan het begin te stellen in plaats van aan het eind. Wie schrijft in, wie tekent, wie draagt het risico en wie doet het werk: dat zijn geen juridische formaliteiten voor de laatste week, maar de dragende constructie waar vier jaar samenwerking op rust.

En dat gesprek van zeven minuten is prima, zolang het maar het eerste is en niet het enige.

De vragen op een rij

Dit is geen samenvatting maar een volgorde. De vragen komen uit de drie hoofdstukken en staan hier in de volgorde waarin je ze stelt, van goedkoop naar duur.

Voordat je iemand belt

Hoe hard is de eis waarop je vastloopt? Is hij een knock-out bij indiening, een voorwaarde voor contractstart, of een status waarbij een lopend traject volstaat? Staat er nog een vragenronde open waarin je dit vakinhoudelijk kunt navragen?

Wat kom je tekort

Is het gat een geschiktheidsgat (de opdrachtgever wil bewijs vóór gunning) of een uitvoeringsgat (de opdrachtgever wil straks een prestatie)? Voor een uitvoeringsgat mag je in beginsel kiezen hoe je het oplost; voor een geschiktheidsgat niet.

Kunnen jullie het ieder afzonderlijk

Is het antwoord ja, dan zijn jullie voor deze aanbesteding vermoedelijk concurrenten, en dan verdient samen inschrijven extra aandacht. Vult de ander een gat dat jij werkelijk hebt?

De vier constructievragen

Wie dient de inschrijving in? Wie tekent straks het contract? Wie draagt het risico als het misgaat? Wie moet het werk waarop de geschiktheid rust feitelijk uitvoeren?

Wat je vastlegt voordat je ja zegt

Wie is penvoerder. Wie draagt welke kosten van de inschrijving, en wat gebeurt ermee bij verlies. Hoe verdelen jullie werk en marge, en wat als het volume tegenvalt. Wie praat namens het geheel met de opdrachtgever. Welke werkzaamheden mag iedere partij naderhand zelfstandig als referentie laten bevestigen.

Wat het bestek nog met je doet

Verbiedt het bestek dat één onderneming in meerdere inschrijvingen voorkomt? Behoudt het kritieke taken voor aan de inschrijver zelf? Is je partner gescreend op uitsluitingsgronden en op de scope van haar certificering, en meldt zij het als daarin iets verandert?

De verwijzingen uit de tekst

1. Rechtbank Rotterdam, 28 april 2026, ECLI:NL:RBROT:2026:5718, zaaknummer C/10/713938 / KG ZA 26-85, kort geding over de aanbesteding van het participatiedeel van de zelfredzaamheidsroute voor inburgeringsplichtigen.
2. Artikel 2.52, leden 3, 4 en 5 van de Aanbestedingswet 2012.
3. Voorschrift 3.5 H van de Gids Proportionaliteit, aangehaald en uitgelegd in de uitspraak onder 1.
4. Artikel 2.94, leden 2 en 4 van de Aanbestedingswet 2012.
5. Artikel 2.52, lid 5 van de Aanbestedingswet 2012.
6. Artikel 2.94, lid 4 van de Aanbestedingswet 2012.
7. Artikel 2.94, lid 2 van de Aanbestedingswet 2012.
8. Artikel 2.95, lid 2 van de Aanbestedingswet 2012.
9. Artikel 6 van de Mededingingswet.
10. Artikel 2.94, lid 2 van de Aanbestedingswet 2012.
11. Artikel 2.94, lid 5 in samenhang met artikel 2.92, leden 5 en 6 van de Aanbestedingswet 2012.
12. TenderNed, onderzoek naar de winkansen van mkb en grootbedrijf, gepubliceerd 18 december 2023. Het onderzoek betreft alleen aanbestedingen die via TenderNed zijn uitgevoerd, met kluissluiting na 1 maart 2023.

Over de auteur

Martin van Leeuwen

Martin van Leeuwen is tendermanager en bidwriter voor Nederlandse IT-dienstverleners. Hij schrijft wekelijks over aanbestedingen, de markt en de kloof ertussenin in de nieuwsbrief Tussen de regels, en publiceert op vrijdag de Tender van de Week. Hij werkt vanuit Nafplio, Griekenland, op Nederlandse tijd.

Heb je een vraag over een lopende tender, een bestek dat niet klopt, of een gunningsbeslissing die je niet kunt plaatsen? Mail martin@epikouros.biz of stuur een bericht via [linkedin.com/in/epikouros](https://www.linkedin.com/in/epikouros). Meer gratis miniboeken over tenderen staan op epikouros.biz/kennisbank.

Ken je iemand die hier iets aan heeft? Stuur dit document door.

Dit document is geen juridisch advies.

Samen inschrijven in drie hoofdstukken

*Er zijn drie routes en er zijn vier vragen, en wie
die vier vragen beantwoordt voordat hij een vorm
kiest, kiest geen noodverband maar een constructie.*

martin@epikouros.biz

epikouros.biz/kennisbank

linkedin.com/in/epikouros

Epikouros Consulting Company
